

Erezia paradisului pierdut

Costel Zăgan

Când mă gândesc la tine iubito flăcările îmi
invadează viața Nicio lacrimă nu mă poate
stinge Niciun ocean nu-mi poate potoli setea
Sunt un munte de sare ambulant
Călătoresc clandestin
între două lumi
Fiecare pas comite un sacrilegiu la adresa sin
gurătății Nu mă laud decât cu soarta mea absurdă
Restu-i paradisul pierdut

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ